

користъ многоу. користъ бо нарече словеса божиѧ, глаголѧ: Ико отрѣтохъ, недостойни сѧ, такъ даřи, теже ми сѧ пооучати словесъмъ твоимъ дънь и ношть.

То мѣ, братиѧ, порадоумѣимъ и послушанимъ разумѣнія оушима, и порадоумѣимъ силоу и пооучение свѧтыхъ книгъ. Послушан тѣ жития свѧтаго Василия и свѧтаго Іѡанна Златоустаго и свѧтаго Кирила філософа и инѣхъ многъ свѧтыхъ, како и ти съпърва, покѣдають о нихъ рекоуште, измѣда прилежаахъ свѧтыхъ книгъ, теже и на добрая дѣла подвигноушаса. книжъ како ти начатки добріимъ дѣломъ пооучение свѧтыхъ книгъ! да тѣми, братиѧ, и сами подвигнѣмъ сѧ на поуть жития ихъ и на дѣла ихъ, и пооучимса въноу книжнѣимъ словесъмъ, твораще болю ихъ такоже велать, да и вѣчната жизни достоини юдемъ, въ вѣкъ аминъ.

СУПРАСЛСКИЯТЪ РѢКОПИСЪ.

Тоз памѣтникъ, който принадлежи на XI вѣкъ, са нарича супраслски рѣкописъ за това, защото е билъ намѣренъ отъ Бобровски въ уннатскиятъ манастиръ, който са намира при селцето Супрасль. Тоз рѣкописъ, който сѫдѣржа въ себѣ си нѣкои жития на свѣтиете и нѣколко поучения отъ византийските сраторе, принадлежи подпишно на старата бѫлгарска писменностъ. Бѫлгарското происхождение на тоз памѣтникъ са види както отъ формата на буквите, така и отъ езикътъ. Така напримѣръ, въ него са употребляватъ правилно както буквите Ѿ, ѿ и є, така и га. Сутраслскиятъ рѣкописъ е издаденъ отъ Миклошича (въ 1851 г.) подъ